PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. balandžio 26 d.*

Sujungtose bylose T-110/03, T-150/03 ir T-405/03

Jose Maria Sison, gyvenantis Utrechte (Nyderlandai), atstovaujamas advokatų J. Fermon, A. Comte, H. Schultz ir D. Gurses,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Vitsentzatos, M. Bauer ir M. Bishop,

atsakovę,

dėl trijų 2003 m. sausio 21 d., vasario 27 d. ir spalio 2 d. Tarybos sprendimų dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dėl 2002 m. spalio 28 d., 2002 m. gruodžio 12 d. ir 2003 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimų 2002/848/EB, 2002/974/EB ir 2003/480/EB, įgyvendinančių Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį, ir panaikinančių sprendimus 2002/460/EB, 2002/848/EB bei 2002/974/EB, panaikinimo

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas ir bylos aplinkybės

1 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) 4 straipsnis nustato:

„Išimtys

1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) viešojo intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

— <...>

— tarptautiniais santykiais,

<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— <...>

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— <...>

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>" (Pataisytas vertimas)

2 2002 m. spalio 28 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2002/848/EB, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių,

taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 295, p. 12), 2 straipsnio 3 dalį. Šiuo sprendimu ieškovas buvo įtrauktas į sąrašą asmenų, kurių lėšos ir finansinis turtas yra įšaldomi remiantis šiuo reglamentu (toliau – ginčijamas sąrašas). Šis sąrašas buvo atnaujintas 2002 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimu 2002/974/EB (OL L 337, p. 85) ir 2003 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimu 2003/480/EB (OL L 160, p. 81), panaikinančiais ankstesnius sprendimus ir sudarančiais naują sąrašą. Ieškovo pavardė kiekvieną kartą buvo įtraukiama į šį sąrašą.

3 Pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 2002 m. gruodžio 11 d. pateikta pakartotine paraiška ieškovas paprašė suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, paskatinusiais Tarybą priimti Sprendimą 2002/848, ir pranešti, kurios valstybės pateikė dokumentus šiuo klausimu. 2003 m. vasario 3 d. pateikta pakartotine paraiška ieškovas paprašė suteikti galimybę susipažinti su visais naujais dokumentais, paskatinusiais Tarybą priimti Sprendimą 2002/974, kuriuo ieškovas paliekamas ginčijamame sąraše, ir pranešti, kurios valstybės pateikė dokumentus šiuo klausimu. 2003 m. rugsėjo 5 d. pateikta pakartotine paraiška ieškovas paprašė galimybės susipažinti su konkrečiu Nuolatinių atstovų komiteto (COREPER) Pranešimu 11 311/03 EXT 1 CRS/CRP dėl Sprendimo 2003/480, taip pat su visais dokumentais, buvusiais Tarybos žinioje prieš priimant Sprendimą 2003/480 ir pagrindžiančiais jo įtraukimą bei palikimą ginčijamame sąraše.

4 Atsakydama į kiekvieną šią paraišką, Taryba atitinkamai 2003 m. sausio 21 d., sausio 27 d. ir spalio 2 d. Srendimais atsisakė suteikti galimybę net iš dalies susipažinti su dokumentais (toliau – pirmas sprendimas dėl atsisakymo, antras sprendimas dėl atsisakymo ir trečias sprendimas dėl atsisakymo).

5 Dėl pirmo ir antro sprendimų dėl atsisakymo Taryba nurodė, kad informacija, kuri paskatino priimti sprendimus dėl ginčijamo sąrašo sudarymo, buvo 2002 m. spalio 23 d. (13 441/02 EXT 1 CRS/CRP 43) ir 2002 m. gruodžio 4 d. (15 191/02 EXT 1 CRS/CRP 51) COREPER pranešimų santraukose, įslaptintose suteikiant žymą „CONFIDENTIEL UE".

6 Taryba atsisakė suteikti galimybę susipažinti su šiais pranešimais remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmąja ir trečiąja įtraukomis. Ji pareiškė, viena vertus, kad „(šių pranešimų), taip pat informacijos, kurią turi valstybių narių, kovojančių su terorizmu, valdžios institucijos, atskleidimas leistų asmenims, grupėms ir subjektams, apie kuriuos yra ši informacija, apsunkinti šių valdžios institucijų veiklą ir pažeistų su saugumu susijusi viešąjį interesą". Antra vertus, Tarybos teigimu, „šios informacijos atskleidimas taip pat pakenktų su tarptautiniais santykiais susijusio viešojo intereso apsaugai, nes kovos su terorizmu srityje vykdomi veiksmai yra susiję ir su trečiųjų valstybių valdžios institucijomis". Taryba nesuteikė galimybės susipažinti su šia informacija iš dalies remdamasi tuo, kad ją „visą saugoja minėtos išimtys". Be to, Taryba atsisakė atskleisti, kurios valstybės pateikė svarbios informacijos, nurodydama, kad „nagrinėjamą informaciją pateikusios valdžios institucijos po konsultacijų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalį nepritarė prašomos informacijos atskleidimui".

7 Dėl trečio sprendimo dėl atsisakymo Taryba pirmiausia nurodė, kad ieškovo paraiška buvo pateikta dėl to paties dokumento, su kuriuo susipažinti jam nebuvo leista pirmu sprendimu dėl atsisakymo. Taryba patvirtino savo pirmą sprendimą dėl

atsisakymo ir pridūrė, kad galimybė susipažinti su Pranešimu 13 441/02 taip pat nebuvo suteikta remiantis išimtimi dėl teismo proceso (Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka). Paskui Taryba pripažino per klaidą svarbiu įvardijusi Pranešimą 11 311/03 dėl Sprendimo 2003/480. Šiuo klausimu ji pareiškė negavusi daugiau informacijos arba dokumentų, pateisinančių su ieškovu susijusios Sprendimo 2002/848 dalies panaikinimą.

8 Ieškovas pateikė ieškinį dėl Sprendimo 2002/974 panaikinimo, kuris Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje buvo užregistruotas numeriu T-47/03.

Procesas ir šalių reikalavimai

9 Ieškovas pareiškė šiuos ieškinius, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. kovo 24 d. (byla T-110/03), 2003 m. balandžio 30 d. (byla T-150/03) ir 2003 m. gruodžio 12 d. (byla T-405/03) dėl pirmo, antro ir trečio sprendimų dėl atsisakymo.

10 2003 m. gruodžio 5 d. ir 2004 m. balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimis bylos T-110/03, T-150/03 ir T-405/03 buvo sujungtos pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė bei žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

11 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti pirmą (byla T-110/03), antrą (byla T-150/03) ir trečią (byla T-405/03) sprendimus dėl atsisakymo,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

12 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1) *Dėl ieškinių apimties*

13 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad pirmu ir antru sprendimais dėl atsisakymo (bylos T-110/03 ir T-150/03) Taryba, viena vertus,

visiškai nesuteikė galimybės susipažinti su Pranešimais 13 441/02 ir 15 191/02 dėl Sprendimų 2002/848 ir 2002/974 priėmimo, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmojoje ir trečiojoje įtraukose numatytomis išimtimis dėl viešojo intereso. Antra, Taryba atsisakė atskleisti, kurios valstybės pateikė su Sprendimų 2002/848 ir 2002/974 priėmimu susijusius dokumentus, remdamasi šio reglamento 9 straipsnio 3 dalimi dėl slapto pobūdžio dokumentų tvarkymui taikomos tvarkos.

14 Pirmosios instancijos teismas taip pat konstatuoja, kad trečiame sprendime dėl atsisakymo (byla T-405/03) Taryba atsakė nuo Sprendimo 2002/848 priėmimo negavusi jokių su ieškovu susijusių naujų dokumentų, t. y. kitų dokumentų nei tas, su kuriuo susipažinti nebuvo leista pirmu sprendimu dėl atsisakymo.

15 Pirma, kaip pareigos motyvuoti pažeidimo pagrindą ieškovas nurodo tai, kad sprendimų dėl atsisakymo motyvacija prieštarauja Tarybos argumentui byloje T-47/03, pagal kurį ieškovo įtraukimas į ginčijamą sąrašą pagrįstas viešu dokumentu, t. y. 1997 m. rugsėjo 11 d. *Rechtseenheidskamer de l'Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage* (Nyderlandai) sprendimu, pridėtu prie Tarybos atsiliepimo į ieškinį byloje T-47/03.

16 Ieškovo nurodyta motyvavimo stoka yra pagrindinis kaltinimas. Motyvavimo dėl 1997 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo stoka sprendimuose dėl atsisakymo tiesiog atspindi galimą teisės klaidą, susijusią su Tarybos nesuteikta galimybe susipažinti su 1997 m. rugsėjo 11 d. Sprendimu.

17 Tačiau nereikia arba nebereikia priimti sprendimo dėl šios galimos teisės klaidos Reglamento Nr. 1049/2001 atžvilgiu, nes akivaizdu, jog ieškovas gavo 1997 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą (žr. šiuo klausimu 2002 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British American Tobacco (Investments) prieš Komisiją*, T-311/00, Rink. p. II-2781, 45 punktą).

18 Antra, byloje T-405/03 ieškovas, taip pat kaip pareigos motyvuoti pažeidimo pagrindą, nurodo tai, kad trečias sprendimas dėl atsisakymo yra nesuderinamas su antru sprendimu dėl atsisakymo. Trečias sprendimas dėl atsisakymo nurodo, jog nuo Sprendimo 2002/848 priėmimo nebuvo gauta jokio su ieškovu susijusio naujo dokumento, o antras sprendimas dėl atsisakymo svarbiu įvardija Pranešimą 15 191/02 dėl Sprendimo 2002/974 ir kai kuriuos įvairių valstybių pateiktus dokumentus.

19 Savo rašytiniuose dokumentuose Taryba pripažįsta, kad antro sprendimo dėl atsisakymo dalis, kurioje kalbama apie svarbių dokumentų egzistavimą, yra klaidinga. Sprendimas 2002/974, kiek tai yra susiję su ieškovu, buvo priimtas remiantis vien tais dokumentais, kurie pagrindė prieš tai buvusio sprendimo, t. y. Sprendimo 2002/848, priėmimą. Todėl Pranešime 15 191/02 nėra jokios naujos su ieškovu susijusios informacijos.

20 Posėdyje ieškovas pareiškė, kad prašė suteikti galimybę susipažinti tik juo susijusiais dokumentais. Šis pareiškimas buvo įrašytas į posėdžio protokolą.

21 Pirmosios instancijos teismas mano, kad antro ir trečio sprendimų dėl atsisakymo priėmimo metu jie tarpusavyje nebuvo nesuderinami. Antra, ieškovo paraiška dėl

galimybės susipažinti tuo metu pagrįstai galėjo būti suprasta kaip paraiška dėl galimybės susipažinti su visais naujais dokumentais, kurie paskatino priimti Sprendimą 2002/974, įskaitant tuos, kurie nebuvo susiję su ieškovu, pavyzdžiui, Tarybos teigimu, Pranešimas 15 191/02. Iš tikrųjų Reglamentas Nr. 1049/2001 nėra susijęs vien tik su galimybe susipažinti su dokumentais, susijusiais su pareiškėju, tačiau nustato susipažinimo tvarką, kuri gali nepriklausyti nuo šios aplinkybės. Iš to išplaukia, kad Taryba pagrįstai galėjo taip suprasti minėtą paraišką. Tačiau pagrindinė trečios ieškovo paraiškos dalis galėjo pagrįstai būti suprasta kaip apimanti tik su ieškovu susijusius dokumentus. Vadinasi, į skirtingas paraiškas teisėtai galėjo būti atsakyta skirtingai.

22 Tačiau Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į ieškovo pareiškimą posėdyje, mano, kad jis prašo leisti susipažinti tik ta Pranešimo 15 191/02 ir dokumentus Sprendimui 2002/974 priimti pateikusių valstybių sąrašo dalimi, kuri yra su juo susijusi.

23 Dėl šios priežasties byloje T-150/03 darytina išvada, kad ginčo dalykas priklauso nuo to, ar nauji dokumentai ir informacija, su kuriais nebuvo leista susipažinti antru sprendimu dėl atsisakymo, susijusi su ieškovu. Šį klausimą reikia išspręsti įvertinant pagrįstumą trečio sprendimo dėl atsisakymo, kuriame teigiama, kad nėra jokių su ieškovu susijusių naujų dokumentų, išskyrus tuos, su kuriais susipažinti nebuvo leista pirmu sprendimu dėl atsisakymo.

24 Be to, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad byloje T-405/03 ieškovas neginčija numanomo atsisakymo leisti susipažinti su Pranešimu 11 311/03, nors tokio leidimo jis aiškiai prašė trečioje pakartotinėje paraiškoje. Taigi susipažinimas su šiuo pranešimu nėra šios bylos dalykas.

25 Trečia, ieškovas skundžiasi, kad byloje T-405/03 Taryba išsamiai neatsakė į jo argumentus dėl galimybės susipažinti su dokumentais išimčių, klaidingai rėmėsi galimybės susipažinti su dokumentais išimtimis, ypač ta, kuri susijusi su teismo procesu, dėl Pranešimo 13 441/02 ir nesuteikė galimybės susipažinti su šiuo dokumentu iš dalies.

26 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad trečias sprendimas dėl atsisakymo tik patvirtina atsisakymą suteikti gakimybę susipažinti su Pranešimu 13 441/02, išreikštą pirmame sprendime dėl atsisakymo. Iš to išplaukia, jog ieškinys byloje T-405/03, tiek, kiek jis susijęs su Pranešimu 13 441/02, yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Métropole télévision M 6 prieš Komisiją*, T-354/00, Rink. p. II-3177, 34 ir 35 punktus bei 2002 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *AICS prieš Parlamentą*, T-365/00, Rink. p. II-2719, 30 punktą).

27 Dėl šios priežasties ginčas byloje T-110/03 apsiriboja galimybės susipažinti su Pranešimu 13 441/02 nesuteikimu ir atsisakymu atskleisti valstybių, pateikusių dokumentus Sprendimui 2002/848 priimti, pavadinimus. Ginčas byloje T-405/03 apsiriboja klausimu, ar Taryba turėjo su ieškovu susijusių naujų dokumentų, kitų nei jos turėtieji Sprendimui 2002/848 priimti. Ginčas byloje T-150/03 priklauso nuo klausimo, ar Pranešimas 15 191/02 ir kai kurių valstybių pateikti dokumentai Sprendimui 2002/974 priimti yra susiję su ieškovu.

2) *Dėl ieškinio byloje T-405/03*

28 Trečiame sprendime dėl atsisakymo Taryba iš esmės pareiškė, kad nebuvo jokių su ieškovu susijusių naujų dokumentų, išskyrus tuos dokumentus ir informaciją, su kuriais galimybė susipažinti nebuvo suteikta pirmuoju sprendimu dėl atsisakymo.

29 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką preziumuojama, kad visi institucijų pareiškimai dėl prašomų dokumentų nebuvimo yra teisėti. Vadinasi, preziumuojama, kad šie pareiškimai taip pat yra teisingi. Tačiau tai yra paprasta prezumpcija, kurią ieškovas gali paneigti bet kokiomis priemonėmis, remdamasis svarbiais ir nuosekliais įrodymais (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JT's Corporation prieš Komisiją*, T-123/99, Rink. p. II-3269, 58 punktą ir 17 punkte minėto sprendimo *British American Tobacco (Investments) prieš Komisiją* 35 punktą).

30 Šiuo klausimu vieninteliai ieškovo pateikti įrodymai išplaukia, pirma, iš Tarybos pareigos kiekvieną kartą iš naujo įvertinti jo atvejį priimant naują sprendimą palikti jį ginčijamame sąraše ir, antra, iš antro ir trečio sprendimų dėl atsisakymo nesuderinamumo.

31 Pirma, kaip Pirmosios instancijos teismas konstatavo šio sprendimo 21 punkte, antras ir trečias sprendimai dėl atsisakymo nėra nesuderinami. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad Taryba naujai suprato ieškovo paraišką, kaip buvo patvirtinta per posėdį, ji bet kuriuo atveju galėjo manyti, kad trečiame sprendime dėl atsisakymo pateiktas atsakymas taip pat galioja ir antrajai ieškovo paraiškai suteikti galimybę susipažinti, kaip ji buvo iš naujo išaiškinta. Toks Tarybos pozicijos pakeitimas nedaro žalos ieškovui, nes jis patvirtino tokią savo paraiškos prasmę. Dėl šios priežasties šis pakeitimas nėra nei su ieškovu ir Sprendimu 2003/480 susijusių dokumentų buvimo įrodymas, nei trečio sprendimo dėl atsisakymo motyvavimo trūkumas.

32 Antra, trečias sprendimas dėl atsisakymo nurodo, pirma, kad pareiškimas, jog Pranešime 11 311/03 yra elementų, kurių pagrindu buvo priimtas Sprendimas 2003/480 tiek, kiek šis sprendimas susijęs su ieškovu, buvo klaidingas (3 punktas) ir, antra, kad Taryba negavo jokio naujo dokumento, kuris pateisintų su ieškovu susijusios Sprendimo 2002/848 dalies panaikinimą (4 punktas). Iš to išplaukia, jog Taryba tvirtina priėmusi Sprendimą 2003/480, paliekantį ieškovą ginčijamame sąraše, neatsižvelgdama į kokį nors su juo susijusį naują dokumentą. Galima Tarybos

pareiga priimant kiekvieną naują sprendimą iš naujo įvertinti ieškovo atvejį nėra pakankamas įrodymas, kuris leistų daryti išvadą, kad Taryba įvertino su ieškovu susijusius naujus dokumentus. Reikia atkreipti dėmesį į tai, jog klausimas, ar šiomis bylos aplinkybėmis Taryba galėjo pagrįstai priimti Sprendimą 2003/480, nėra susijęs su šiuo ginču dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

33 Iš to išplaukia, kad nesant svarbių ir nuoseklių priešingų įrodymų Tarybos tvirtinimas, pagal kurį Taryba neatsižvelgė į jokius su ieškovu susijusius naujus dokumentus po Sprendimo 2002/848 priėmimo, turi būti laikomas teisingu.

34 Taigi reikia pripažinti, kad ieškovo trečioje paraiškoje prašomų susipažinti dokumentų nebuvimas yra pakankamai įrodytas.

35 Dėl to priimtina ieškinio byloje T-405/03 dalis yra atmestina kaip nepagrįsta.

3) *Dėl ieškinio byloje T-150/03*

36 Kaip buvo konstatuota šio sprendimo 33 punkte, niekas neįrodo, kad egzistuoja su ieškovu susiję nauji dokumentai, į kuriuos Taryba atsižvelgė po Sprendimo 2002/848 priėmimo. Be to, niekas neįrodo, kad naujas Tarybos pareiškimas, pateiktas atsiliepime į ieškinį byloje T-405/03, pagal kurį Pranešime 15 191/02 nėra „jokios su (ieškovu) susijusios naujos informacijos", yra klaidingas. Viena vertus, kaip tai buvo konstatuota 21 punkte, nauja Tarybos pozicija nėra nesuderinama su išreikštąja

antrame sprendime dėl atsisakymo, nes ją galima paaiškinti tuo, kad Taryba naujai suprato tikrą ieškovo paraiškos tikslą. Antra vertus, be šio tariamo nesuderinamumo ieškovas nepateikė jokio kito įrodymo, kuris galėtų priversti iš naujo apsvarstyti šį naują Tarybos pareiškimą.

37 Iš to išplaukia, kad su ieškovu susijusių naujų dokumentų, turėjusių įtakos Sprendimo 2002/974 priėmimui, įskaitant Pranešimo 15 191/02 elementus, buvimas nebuvo įrodytas.

38 Atsižvelgiant į posėdyje padarytą ieškovo pareiškimą, kad jis prašo tik su juo susijusių dokumentų, konstatuotina, jog prašomų dokumentų, susijusių su Sprendimo 2002/974 priėmimu, nebuvimas yra pakankamai nustatytas.

39 Atsižvelgiant į ieškovo pareiškimą posėdyje taip pat nebereikia vertinti antro sprendimo dėl atsisakymo teisėtumo dėl jame nurodytų atsisakymo motyvų.

40 Dėl to ieškinys byloje T-150/03 atmetamas kaip nepagrįstas.

4) *Dėl ieškinio byloje T-110/03*

41 Ieškovas nurodo tris pagrindus, susijusius su teisės susipažinti su dokumentais pažeidimu, pareigos motyvuoti pažeidimu ir pagrindinių teisės principų, susijusių su teise į gynybą, pažeidimu. Atsižvelgiant į tai, kad iš esmės identiški pagrindai buvo nurodyti byloje T-150/03, ir į tai, kad bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė proceso dalis, ir dėl to atsirado byloms T-110/03 ir T-150/03 bendrų dokumentų, reikia taip pat atsižvelgti į ieškovo argumentus byloje T-150/03.

42 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad trečiasis pagrindas iš tiesų yra išvestinis, nes jo prielaida atsispindi kituose dviejuose pagrinduose. Taigi ieškovo nurodytus pagrindus reikia išnagrinėti atvirkštine nei jie pateikti tvarka.

43 Tačiau iš anksto reikia išspręsti klausimą dėl Pirmosios instancijos teismo kontrolės apimties šiuo klausimu.

Dėl teisėtumo kontrolės apimties

44 Taryba mano, kad Pirmosios instancijos teismo kontrolė, susijusi su galimybe susipažinti su nagrinėjamos rūšies dokumentais, yra ribota (1999 m. liepos 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Hautala prieš Tarybą*, T-14/98, Rink. p. II-2489). Ieškovas nepritaria šiai nuomonei remdamasis tuo, kad šios bylos pastebimai skiriasi nuo bylos *Hautala prieš Tarybą*.

45 Pirmosios instancijos teismas primena, kad galimybė visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais yra teisės principas, o atsisakymas suteikti tokią galimybę yra jo išimtis. Sprendimas dėl atsisakymo galioja tik tuo atveju, jei jis grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytomis išimtis. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką šios išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai, kad nebūtų pažeistas pagrindinis šio reglamento saugomas principas (žr. taip pat 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 55 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

46 Dėl Pirmosios instancijos teismo vykdomos sprendimo dėl atsisakymo teisėtumo kontrolės apimties pažymėtina, kad 44 punkte minėtame sprendime *Hautala prieš Tarybą* (71 punktas) ir 45 punkte minėtame sprendime *Kuijer prieš Tarybą* (53 punktas) Pirmosios instancijos teismas pripažino plačią Tarybos diskreciją priimant pagrįstus sprendimus dėl atsisakymo, paremtus, iš dalies kaip ir šioje byloje, su tarptautiniais santykiais susijusio viešojo intereso apsauga. 44 punkte minėtame sprendime *Kuijer prieš Tarybą* tokia diskrecija institucijai buvo pripažinta tuo atveju, kai ši grindžia savo sprendimą dėl atsisakymo viešojo intereso apsauga bendrąja prasme. Todėl srityse, susijusiose su privalomomis galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais išimtimis, numatytomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte, institucijos turi plačią diskreciją.

47 Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismas, vykdydamas institucijų sprendimų atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dėl išimčių, susijusių su viešuoju interesu, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte, teisėtumo kontrolę turi tik patikrinti, ar buvo laikomasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, faktinių aplinkybių tikslumą, taip pat ar nebuvo padaryta akivaizi klaida vertinant šias aplinkybes arba, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. analogiškai 44 punkte minėto sprendimo *Hautala prieš Tarybą*, patvirtinto apeliacinėje instancijoje, 71 ir 72 punktus bei 45 punkte minėto sprendimo *Kuijer prieš Tarybą* 53 punktą).

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo dėl pagrindinių teisės principų, susijusių su teise į gynybą, pažeidimo

Šalių argumentai

48 Kaip trečiąjį ieškinio pagrindą ieškovas nurodo tai, kad Taryba pažeidė pagrindinius Bendrijos teisės principus, įtvirtintus Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 6 straipsnyje, bei proporcingumo principą. Jis pareiškė, kad jo įtraukimas į ginčijamą sąrašą prilygsta baudžiamajam kaltinimui (Europos žmogaus teisių teismo 1980 m. vasario 27 d. Sprendimas *Deweer*, Serija A Nr. 35). Nesuteikimas galimybės susipažinti su prašomais dokumentais yra rimtas teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, o būtent EŽTK 6 straipsnio 3 dalyje numatytų garantijų, pažeidimas ieškinio dėl Sprendimo 2002/974 panaikinimo kontekste (byla T-47/03). Be to, ieškovo teigimu, Taryba pažeidė proporcingumo principą, nepaisydama ieškovo teisės susipažinti su priežastimis, dėl kurių jis buvo įtrauktas į ginčijamą sąrašą.

49 Taryba mano, kad ieškovo argumentai peržengia šio proceso ribas, nes nagrinėjamos bylos nėra susijusios su Reglamento Nr. 2580/2001, kuriuo remiantis ieškovas buvo įtrauktas į ginčijamą sąrašą, teisėtumu. Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų išimčių taikymo atžvilgiu pareiškėjo padėtis neturi reikšmės.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

50 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalį teisę susipažinti su institucijų dokumentais turi „bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje“. Iš to

išplaukia, kad šio reglamento tikslas – visiems garantuoti galimybę susipažinti su viešais dokumentais, o ne tik leisti pareiškėjui susipažinti su juo susijusiais dokumentais.

51 Antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytos galimybės susipažinti su dokumentais išimtys yra privalomos. Iš to išplaukia, kad institucijos privalo atsisakyti surteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuriems taikomos šios išimtys, jeigu pateikiami atitinkamų aplinkybių buvimo įrodymai (žr. analogiškai 1997 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *WWF UK prieš Komisiją*, T-105/95, Rink. p. II-313, 58 punktą ir 2000 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 39 punktą).

52 Todėl taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas privalomas išimtis negalima atsižvelgti į individualų interesą, kurį gali turėti pareiškėjas, prašantis leisti susipažinti su asmeniškai su juo susijusiu dokumentu.

53 Iš esmės ieškovas tvirtina, kad Taryba privalėjo sudaryti jam galimybę susipažinti su prašomais dokumentais tiek, kiek šie dokumentai jam yra būtini norint užtikrinti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą byloje T-47/03.

54 Tačiau Tarybai savo pirmame sprendime dėl atsisakymo nurodžius Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas privalomas išimtis, negalima jos kaltinti dėl to, kad ji neatsižvelgė į individualų ieškovo interesą gauti prašomus dokumentus.

55 Todėl net jei šie dokumentai būtų būtini ieškovo gynybai byloje T-47/03, – į tai reikia atsižvelgti nagrinėjant šią bylą, – ši aplinkybė neturi reikšmės vertinant pirmo sprendimo dėl atsisakymo teisėtumą.

56 Dėl šios priežasties trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl motyvavimo stokos

Šalių argumentai

57 Kaip antrąjį ieškinio pagrindą ieškovas nurodo tai, kad nesuteikdama galimybės susipažinti su dokumentu dėl viešojo intereso pažeidimo arba dėl „rengėjo taisyklės" ir nesuteikdama galimybės susipažinti iš dalies, Taryba apsiribojo lakonišku ir stereotipiniu atsakymu. Taip Taryba neatskleidė kiekviename dokumente buvusios informacijos bei iš kai kurių valstybių gautų dokumentų, be to, nepaaiškino šių atsisakymų priežasčių, nepaisydama teismo praktikoje suformuluotų reikalavimų (1998 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, Rink. p. II-2289, 112 punktas ir 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-188/98, Rink. p. II-1959, 37 ir 38 punktai). Taip ieškovas negalėjo suprasti Tarybos nurodytų priežasčių, todėl ir Pirmosios instancijos teismas negali jų patikrinti.

58 Pirmosios instancijos teismas visų pirma pažymi, kad pirmo ir antro sprendimų dėl atsisakymo motyvai yra identiški, nes kontekstas abiem atvejais iš esmės yra toks pats. Dėl argumento, susijusio su viešuoju interesu, Taryba remiasi Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 4 dalimi, pagal kurią nusprendus atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su slapto pobūdžio dokumentu, nurodomos tokio sprendimo priežastys, nepažeidžiant 4 straipsniu ginamų interesų. Be to, pirmo ir antro

sprendimų dėl atsisakymo argumentai atitinka teismo praktikos reikalavimus, būtent dėl faktinio ir teisinio šių bylų konteksto. Taikant „rengėjo taisyklę" sprendimai dėl atsisakymo aiškiai identifikuoja atitinkamus dokumentus. Šių dokumentų rengėjų atsisakymas yra pakankama priežastis nesuteikti galimybės susipažinti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

59 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 253 straipsniu reikalaujamas motyvavimas turi atitikti konkretaus akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti priėmusios šį aktą institucijos samprotavimus, kad suinteresuoti asmenys galėtų sužinoti priimto akto pagrindimą, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti jo teisėtumo kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvavimas atspindėtų visas svarbias faktines ir teisines aplinkybes, nes jos atitiktis šio straipsnio reikalavimams vertintina atsižvelgiant ne vien į jos formuluotę, bet ir į jos kontekstą bei atitinkamą klausimą reguliuojančių teisės normų visumą (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Interporc prieš Komisiją*, C-41/00 P, Rink. p. I-2125, 55 punktą ir minėtą teismo praktiką).

60 Kalbant apie paraišką leisti susipažinti su dokumentais, kiekvieną kartą, kai institucija atsisako suteikti galimybę susipažinti, ji turi, remdamasi savo turima informacija, įrodyti, kad dokumentams, su kuriais prašoma susipažinti, iš tikrųjų yra taikomos Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytos išimtys (žr. analogiškai 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai ir Van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktą). Vis dėlto gali būti neįmanoma nurodyti kiekvieno dokumento konfidencialumą pagrindžiančių priežasčių neatskleidžiant jo turinio ir kartu nepažeidžiant pagrindinio išimties tikslo (žr. analogiškai 51 punkte minėto sprendimo *WWF UK prieš Komisiją* 65 punktą).

61 Pagal šią teismo praktiką galimybės susipažinti su dokumentu nesuteikusiai institucijai tenka pareiga nurodyti motyvus, kurie leistų suprasti ir patikrinti, pirma, ar prašomam dokumentui iš tikrųjų yra taikoma nurodyta išimtis ir, antra, ar su šia išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus.

62 Šioje byloje dėl Pranešimo 13441/02 Taryba aiškiai nurodė išimtis, kuriomis ji pagrindė savo atsisakymą, nurodydama kartu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmąją ir trečiąją įtraukas. Ji nurodė, kodėl šios išimtys yra susijusios su nagrinėjamais dokumentais, remdamasi kova su terorizmu ir trečiųjų šalių dalyvavimu. Be to, ji pateikė trumpą paaiškinimą dėl nurodytos apsaugos poreikio. Dėl visuomenės saugumo ji pažymėjo, kad dokumentų perdavimas leistų asmenims, apie kuriuos yra ši informacija, apsunkinti valdžios institucijų veiklą. Dėl tarptautinių santykių ji glaustai nurodė trečiųjų šalių dalyvavimą kovoje su terorizmu. Šių argumentų glaustumas yra priimtinas atsižvelgiant į tai, kad dėl papildomos informacijos, ypač nurodytų dokumentų turinio atskleidimo, šios išimtys prarastų savo tikslą.

63 Dėl galimybės susipažinti su šiais dokumentais iš dalies Taryba aiškiai nurodė, kad įvertino tokią galimybę bei priežastį, dėl kurios ši galimybė buvo atmesta, t. y. dėl to, kad nagrinėjamus visos apimties dokumentus saugo nurodytos išimtys. Dėl tų pačių priežasčių Taryba negalėjo tiksliai atskleisti dokumentuose esančios informacijos nurodytoms išimtims neprarandant savo tikslo. Tai, kad ši argumentacija atrodo stereotipinė, savaime nėra motyvavimo stoka, nes ji nekliudo nei suprasti, nei patikrinti motyvų.

64 Dėl valstybių, pateikusių svarbius dokumentus, pažymėtina, kad savo pradiniuose sprendimuose dėl atsisakymo Taryba pati nurodė egzistuojant dokumentus iš

trečiųjų valstybių. Pirma, Taryba nurodė išimtį šiuo klausimu, o būtent Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalį. Antra, ji nurodė du šios išimties taikymo kriterijus. Visų pirma, ji netiesiogiai, bet neišvengiamai manė, kad nagrinėjami dokumentai buvo slapto pobūdžio. Šis kriterijus yra suprantamas ir patikrinamas atsižvelgiant į jo kontekstą, konkrečiai į šiems dokumentams suteiktą žymą „KONFIDENCIALŪS ES" („CONFIDENTIEL UE"). Antra, Taryba pareiškė pasitarusi su suinteresuotomis valdžios institucijomis ir atsižvelgusi į jų prieštaravimą bet kokiam dokumentų atskleidimui.

65 Nepaisant santykinio pirmo sprendimo dėl atsisakymo motyvų glaustumo (du puslapiai), ieškovas visiškai galėjo suprasti jam pateiktas atsisakymo priežastis, o Pirmosios instancijos teismas galėjo atlikti kontrolę. Taigi Taryba tinkamai motyvavo šiuos sprendimus.

66 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo dėl teisės susipažinti su dokumentais pažeidimo

Šalių argumentai

67 Kaip pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovas nurodo tai, kad Taryba pažeidė ES 1 straipsnio antrąją pastraipą, 6 straipsnio 1 dalį, EB 255 straipsnį ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punktą bei 6 dalį, taip pat 9 straipsnio 3 dalį. Pirmoje šio pagrindo dalyje ieškovas tvirtina, kad Taryba niekada konkrečiai nevertino klausimo, ar prašytos informacijos atskleidimas gali pažeisti viešąjį interesą. Trumpi, labai bendro pobūdžio paaiškinimai šiuo klausimu neatitinka išimčių iš teisės susipažinti su dokumentais griežto aiškinimo principo, kaip išplaukia iš EB 255 straipsnio ir Reglamento Nr. 1049/2001. Ieškovas turi turėti teisę

žinoti jo įrašymo į ginčijamą sąrašą priežastis, ir šios priežastys negali būti vertinamos kaip galinčios pažeisti visuomenės saugumą. Vien to, kad trečiosios valstybės dalyvauja institucijų veikloje, nepakanka, jog šios institucijos pateisintų savo atsisakymą tarptautinių santykių apsauga. Taryba ignoravo savo pareigą suderinti savo pačios ir ieškovo interesus.

68 Antrojoje šio pagrindo dalyje ieškovas mano, kad Tarybos pateiktas stereotipinis atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais iš dalies pateisinimas sistemingai gali būti atkurtas bet kokiame sprendime dėl tokio pobūdžio atsisakymo. Šiuo atveju Taryba rimtai nenagrinėjo galimybės leisti susipažinti su dokumentais iš dalies.

69 Trečioje šio pagrindo dalyje ieškovas įrodinėja, kad griežtas „rengėjo taisyklės" aiškinimas reiškia, jog Taryba nurodo konkrečių dokumentų rengėjus ir tikslų pobūdį, kad šiems rengėjams būtų galima pateikti paraišką dėl galimybės susipažinti.

70 Visų pirma Taryba primena Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 2 dalyje numatytas specifines taisykles, taikomas „slapto pobūdžio dokumentams". Šiuo atveju kova su terorizmu reikalauja ypač atsargaus požiūrio. Taryba nustato išsamią paraiškos dėl galimybės susipažinti su tokio pobūdžio dokumentais nagrinėjimo procedūrą, nurodydama, kad paraiškos suteikti galimybę susipažinti ir galimybė susipažinti iš dalies buvo konkrečiai vertinami. Taryba patikslina, kad sprendimai dėl atsisakymo buvo priimti vieningai. Šioje byloje ieškovas neįrodė akivaizdžios

vertinimo klaidos buvimo. Nesuteikimas galimybės susipažinti, pagrįstas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalimi, nereikalauja atsižvelgti į pareiškėjo situaciją nei derinti interesų. Dėl rengėjo taisyklės Taryba primena, kad slaptą dokumentą parengusi institucija visiškai kontroliuoja jį bei informaciją apie jo buvimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl su viešuoju interesu susijusių išimčių

71 Visų pirma primintina, kad remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 m. 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytomis išimtimis Taryba nebuvo įpareigota atsižvelgti į individualų ieškovo interesą gauti prašytus dokumentus (žr. šio sprendimo 52 ir 54 punktus).

72 Pažymėtina, kad prašytas dokumentas, t. y. Pranešimas 13 441/02, yra susijęs su Sprendimu 2002/848. Kadangi šis sprendimas yra tiesiogiai susijęs su kova su terorizmu, prašomas dokumentas, kuris yra šio sprendimo pagrindas, akivaizdžiai taip pat priskiriamas tai pačiai kategorijai.

73 Be to, konstatuotina, kad prašomam dokumentui yra suteikta žyma „KONFIDENCIALUS ES“ („CONFIDENTIEL UE“). Dėl šios priežasties jis priklauso slapto pobūdžio dokumentams, kurių tvarkymas numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnyje. Tačiau, nors šis klasifikavimas patvirtina prašomo dokumento pobūdį ir įpareigoja jam taikyti specialų tvarkymą, jis savaime negali pateisinti to, kad taikomi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalyje numatyti atsisakymo leisti susipažinti motyvai.

74 Pirma, dėl su visuomenės saugumu susijusio viešojo intereso apsaugos konstatuotina, kad prašomas dokumentas iš esmės yra susijęs su šia sritimi, nes pačioje paraiškoje dėl galimybės susipažinti nurodoma, jog jis yra pagrindas prikmti sprendimą, nustatantį terorizmu įtariamus asmenis, grupes ar subjektus.

75 Tačiau aplinkybės, kad prašomas dokumentas yra susijęs su visuomenės saugumu, savaime nepakanka norint pateisinti nurodytos išimties taikymą (žr. analogiškai 51 punkte minėto sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją* 45 punktą).

76 Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismui tenka patikrinti, ar šioje byloje Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos manydama, jog prašomo dokumento atskleidimas gali pažeisti viešojo intereso apsaugą.

77 Šiuo klausimu reikia pripažinti, kad kovos su terorizmu veiksmingumas suponuoja, jog valdžios institucijų turima informacija apie terorizmu įtariamus asmenis ar subjektus turi būti laikoma slapta siekiant, kad ši informacija išliktų svarbi ir leistų imtis efektyvių veiksmų. Dėl to prašomo dokumento viešas atskleidimas neabejotinai pažeistų viešąjį interesą, susijusį su visuomenės saugumu. Šiuo požiūriu ieškovo nurodomas skirtumas tarp strateginės ir asmeniškai su juo susijusios informacijos negali būti priimtas. Iš tikrųjų bet kokia asmeninė informacija neabejotinai atskleistų tam tikrus strateginius kovos su terorizmu aspektus, pavyzdžiui, informacijos šaltinius, pobūdį arba terorizmu įtariamų asmenų priežiūros laipsnį.

78 Taigi nesuteikdama galimybės susipažinti su Pranešimu 13 441/02 visuomenės saugumo sumetimais Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

79 Antra, dėl su tarptautiniais santykiais susijusio viešojo intereso apsaugos, atsižvelgiant į Sprendimą 2002/848 ir Reglamentą Nr. 2580/2001, akivaizdu, jog jos tikslas, t. y. kova su terorizmu, patenka į tarptautinių veiksmų, pradėtų po 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo tarybos rezoliucijos 1373 (2001), sritį. Valstybės buvo paragintos bendradarbiauti vykdant šiuos visuotinius veiksmus. Šio tarptautinio bendradarbiavimo elementų tikriausiai, netgi neišvengiamai yra prašomame dokumente. Bet kuriuo atveju ieškovas neginčijo to fakto, kad trečiosios valstybės buvo susijusios su Sprendimo 2002/848 priėmimu. Atvirkščiai, jis paprašė pranešti apie šias valstybes. Iš to išplaukia, kad prašomam dokumentui taikytina išimtis dėl tarptautinių santykių.

80 Šis tarptautinis bendradarbiavimas terorizmo srityje suponuoja valstybių pasitikėjimą Tarybai jų pateiktos informacijos konfidencialiu nagrinėjimu. Taigi atsižvelgiant į prašomo dokumento pobūdį Taryba teisingai galėjo manyti, kad šio dokumento atskleidimas galėjo pakenkti Europos Sąjungos pozicijai tarptautiniame bendradarbiavime kovos su terorizmu srityje.

81 Šiuo klausimu ieškovo argumentas, pagal kurį vien tai, kad trečiosios valstybės dalyvauja institucijų veikloje, nepateisina nagrinėjamos išimties taikymo, turi būti atmestas dėl pirmiau nurodytų priežasčių. Iš tikrųjų, priešingai nei nurodo šis argumentas, trečiųjų šalių bendradarbiavimas patenka į ypač slapto pobūdžio sritį, t. y. kovą su terorizmu, kuris pateisina šio bendradarbiavimo paslapties išsaugojimą. Be to, iš viso sprendimo matyti, jog atitinkamos valstybės atsisakė, kad jų tapatybė būtų atskleista.

82 Iš to darytina išvada, kad manydama, jog dokumento atskleidimas gali pažeisti viešąjį interesą tarptautinių santykių srityje, Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

83 Ieškovo argumentas, kuriuo jis bendrai tvirtina, kad Taryba niekada konkrečiai nenagrinėjo klausimo, ar prašytos informacijos atskleidimas gali pažeisti viešąjį interesą, turi būti atmestas. Pirma, iš to, kas išdėstyta pirmiau, išplaukia, kad Taryba teisingai pritaikė išimtis dėl viešojo intereso apsaugos. Antra, ieškovas neginčijo, kad Taryba apibūdino paraiškų dėl galimybės susipažinti su slapto pobūdžio dokumentais įvertinimo procedūrą, pagal kurią tiek įgalioti pareigūnai, tiek valstybių narių delegacijos galėjo įvertinti nagrinėjamus dokumentus ir išreikšti poziciją dėl atsakymo į ieškovo pateiktas paraiškas. Remdamasi šia procedūra Taryba vieningai priėmė sprendimą nesuteikti galimybės susipažinti su prašomais dokumentais. Iš to išplaukia, kad vienintelis ieškovo nurodytas faktas, jog argumentacija yra trumpa, nereiškia, jog konkretus Tarybos įvertinimas buvo nepakankamas.

84 Ieškovo argumentas, kad šiuo klausimu pateiktų motyvų glaustumas ir stereotipinis pobūdis yra konkretaus įvertinimo neatlikimo įrodymas, turi būti atmestas. Tiesa, motyvai šiuo klausimu atrodo praktiškai identiški pirmame ir antrame sprendimuose dėl atsisakymo. Tačiau reikia atsižvelgti į tai, kad gali būti neįmanoma nurodyti atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su kiekvienu dokumentu, šiuo atveju su informacija apie kiekvieną dokumentą, priežasčių, neatskleidžiant šio dokumento turinio ar esminių jo elementų, dėl ko išimtis prarastų savo pagrindinį tikslą (žr. šiuo klausimu 51 punkte minėto sprendimo *WWF UK prieš Komisiją* 65 punktą). Kadangi šioje byloje prašomam dokumentui taikytinos išimtys dėl su visuomenės saugumu ir tarptautiniais santykiais susijusio viešojo intereso, bet koks išsamesnis ir konkretesnis jo turinio atskleidimas sukeltų pavojų informacijos, kuri dėl šių išimčių turi likti paslaptyje, konfidencialumui.

85 Dėl šios priežasties pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

— Dėl galimybės susipažinti iš dalies

86 Ieškovas tvirtina, kad Taryba realiai nevertino galimybės susipažinti su prašomu dokumentu iš dalies.

87 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad iš pirmo sprendimo dėl atsisakymo išplaukia, jog Taryba iš tikrųjų įvertino galimybę leisti susipažinti su prašomais dokumentais iš dalies. Nesant priešingai patvirtinančių rimtų įrodymų, preziumuojama, kad šiuo klausimu ginčijame sprendime pateiktas Tarybos pareiškimas yra teisėtas (žr. šiuo klausimu 29 punkte minėtą teismo praktiką).

88 Antra, pirmame sprendime dėl atsisakymo pateiktų argumentų šiuo klausimu glaustumas ir stereotipinis pobūdis negali būti laikomas konkretaus įvertinimo nebuvimo įrodymu. Dar kartą pažymėtina, kad motyvai šiuo klausimu atrodo praktiškai identiški pirmame ir antrame sprendimuose dėl atsisakymo. Tačiau šioje byloje bet koks išsamesnis ir konkretesnis prašomo dokumento turinio atskleidimas, atsižvelgiant į tai, kad visoms jo dalims taikomos nurodytos išimtys, sukeltų pavojų informacijos, kuri dėl šių išimčių turi likti paslaptyje, konfidencialumui.

89 Dėl šios priežasties pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

— Dėl kai kuriuos dokumentus rengusių valstybių pavadinimų atskleidimo

90 Ieškovas iš esmės tvirtina, kad griežtas rengėjo taisyklės aiškinimas reiškia, jog Taryba turi nurodyti trečiąsias valstybes, pateikusias su Sprendimu 2002/848

susijusių dokumentų, taip pat tikslų šių dokumentų pobūdį, kad šiems rengėjams būtų galima pateikti paraišką dėl galimybės susipažinti.

91 Visų pirma pažymėtina, kad ieškovo argumentai iš esmės yra paremti pasenusia teismo praktika, susijusia su 1993 m. gruodžio 6 d. Elgesio kodeksu dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, p. 41, toliau – Elgesio kodeksas), kuris buvo patvirtintas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimu 93/731/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos dokumentais (OL L 340, p. 43) ir 1994 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimu 94/90/EAEB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58).

92 Pagal šį Elgesio kodeksą, jei institucijos turimo dokumento rengėjas buvo trečiasis asmuo, paraiška suteikti galimybę susipažinti turėjo būti skirta tiesioginiam dokumento rengėjui. Teisingumo Teismas iš to padarė išvadą, kad institucija turi nurodyti suinteresuotajam asmeniui dokumento rengėją, kad jis galėtų į jį kreiptis tiesiogiai (59 punkte minėto sprendimo *Interporc prieš Komisiją* 49 punktas).

93 Tačiau pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalis pati institucija turi konsultuotis su trečiuoju asmeniu, kuris yra rengėjas, nebent būtų akivaizdu, jog paraišką reikia patenkinti ar atmesti. Valstybės narės gali paprašyti, kad būtų gautas jų sutikimas.

94 Elgesio kodekse nustatyta rengėjo taisyklė buvo iš esmės pakeista Reglamente Nr. 1049/2001. Iš to išplaukia, kad rengėjo atskleidimas įgauna mažesnę reikšmę nei tada, kai galiojo buvusi tvarka.

95 Be to, dėl slapto pobūdžio dokumentų Reglamento Nr. 1049 9 straipsnio 3 dalis nustato, kad šie dokumentai „registruojami registre ir išduodami tiktai esant dokumento rengėjo sutikimui". Taigi reikia konstatuoti, kad slapto pobūdžio dokumentams taikoma nukrypti leidžianti nuostata, kurios tikslas yra akivaizdus – užtikrinti jų turinio ir net paties jų egzistavimo slaptumą.

96 Dėl to Taryba neprivalėjo atskleisti valstybių parengtų su Sprendimo 2002/848 priėmimu susijusių dokumentų bei pačių rengėjų, nes šie dokumentai yra slapto pobūdžio ir juos rengusios valstybės pareiškė prieštaraujančios jų atskleidimui.

97 Konstatuotina, kad ieškovas neginčija nei Tarybos nurodomos teisinės bazės, t. y. Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies, nustatančios, kad atitinkami dokumentai yra slapto pobūdžio, nei to fakto, kad Taryba gavo neigiamą atitinkamus dokumentus rengusių valstybių atsakymą.

98 Nėra abejonių, kad nagrinėjami dokumentai yra slapto pobūdžio. Pirma, COREPER susirinkimo, kuriame šie dokumentai buvo svarstomi, pranešimui buvo suteikta žyma „KONFIDENCIALUS ES" („CONFIDENTIEL UE"), kaip numato Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 1 dalis. Iš to išplaukia, kad šie dokumentai *a priori* priskiriami šiai kategorijai. Antra, trečiųjų valstybių pateikti dokumentai dėl kovos su terorizmu gali būti neįslaptinami tik tuo atveju, jei yra aiškus pareiškimas šia prasme, kurio šioje byloje nėra. Be to, atsižvelgiant į bet kokio institucijos pareiškimo teisėtumo prezumpciją, pažymėtina, kad ieškovas nepateikė jokio įrodymo dėl to, kad Tarybos pareiškimas, jog ji gavo atitinkamų valstybių neigiamą atsakymą, yra klaidingas.

99 Dėl šios priežasties Taryba visiškai teisingai atsisakėi atskleisti nagrinėjamus dokumentus ir jų rengėjus.

100 Todėl pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

101 Iš to, kas pasakyta pirmiau, darytina išvada, kad visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

102 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinius bylose T-110/03 ir T-150/03 kaip nepagrįstus.

2. **Atmesti ieškinio byloje T-405/03 dalį kaip nepriimtiną, o likusią dalį – kaip nepagrįstą.**

3. **Priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas bylose T-110/03, T-150/03 ir T-405/03.**

Pirrung Forwood Papasavvas

Paskelbta 2005 m. balandžio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung

Turinys

Teisinis pagrindas ir bylos aplinkybės ..... II - 1433

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 1437

Dėl teisės ..... II - 1438

1) Dėl ieškinių apimties ..... II - 1438

2) Dėl ieškinio byloje T-405/03 ..... II - 1442

3) Dėl ieškinio byloje T-150/03 ..... II - 1444

4) Dėl ieškinio byloje T-110/03 ..... II - 1446

Dėl teisėtumo kontrolės apimties ..... II - 1446

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo dėl pagrindinių teisės principų, susijusių su teise į gynybą, pažeidimo ..... II - 1448

Šalių argumentai ..... II - 1448

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1448

Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl netinkamo motyvavimo ..... II - 1450

Šalių argumentai ..... II - 1450

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1451

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo dėl teisės susipažinti su dokumentais pažeidimo II - 1453

Šalių argumentai ..... II - 1453

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 1455

— Dėl su viešuoju interesu susijusių išimčių ..... II - 1455

— Dėl galimybės susipažinti iš dalies ..... II - 1459

— Dėl kai kuriuos dokumentus rengusių valstybių pavadinimų atskleidimo ..... II - 1459

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 1462